

CXVII.

Adresse til Hans Majestæt Kongen.

— Som vedtagen ved 2den og sidste Behandling i Landstinget den 20de Januar 1863. —

Allernaadigste Konge!

Rigsdagen har for syv Aar siden samtykket i Grundlovens Indskrænkning til Kongerigets særlige Anliggender; den har — om end under en bestemt Forudsætning — givet Afkald paa den politiske Myndighed, den hidtil havde udøvet paa hele Monarkiets Vegne, og det tilkommer nu en anden repræsentativ Forsamling at forlange og erholde Oplysninger angaaende de almindelige politiske Forhold. Men Retten til at henvende sig umiddelbart til Kongen staaer endnu som før aaben for enhver af Rigsdagens Afdelinger, og Forholdene kunne antage en saa alvorlig og truende Stillelse, kunne udbrede en saa urolig og bekymret Stemning over det hele Folk, at de Mænd, som ere udvalgte til at varetage dets Tarv, ikke vilde troe at udfylde deres Plads eller at opfylde deres Pligt, om de undlode at benytte denne Ret paa Folkets Vegne.

I det forløbne Aar har det danske Folk seet Fordringer og Paaastande fremsætte, der ere uforenelige med Kronens Ære og Danmarks Stilling som selvstændigt Rige, og aabenbart ere beregnede paa at bringe det i et nedværdigende Basalforhold til tydske Magter. I de sidste Maanedre ere disse Fordringer blevne optagne og understøttede fra Sider, hvorfra det ikke havde kunnet eller burdet ventes. Vi have en levende Følelse af, at Rigets politiske Stilling derved er bleven vansteligere; men ikke mindre klart staaer det for os, at det

nu mere end nogensinde er nødvendigt at gjøre det bitterligt og ubivlsomt for Verden, hvad Danmarks Regjering og Folk ikke kunne findes villige til, fordi Indvilligheden vilde være at opgive sig selv og række Haand til Rigets Opløsning.

En fælles Forfatning for Kongeriget og Slesvig er det korrekte Udtryk for Hertugdømmets statsretlige Stilling til Kongeriget og til Kronen; den er nødvendig for at bevare den konstitutionelle Frihed i de særlige Anliggender. Det politiske Bånd, der forbinder Kongeriget og Slesvig, trænger ligesaameget til at styrkes og udvikles i fri og folkelig Aand, som Slesvigs Befolkning har gyldigt Krav paa at deelagliggjøres i en fri Udviklings Gøder. Enhver Svækkelse derimod af det konstitutionelle Fællesskab vil være fordærlig for Begge, og enhver Bestræbelse for at give Slesvig en med det tydske Forbundsland Holsteen eensartet politisk Stilling vil, som en sørgelig og kostbar Erfaring har lært, være rettet mod den danske Stats Bestaaen.

Men, Deres Majestæt! Deres tro Folks hele offentlige Liv vil stedse være udfat for Afbrydelse og afstaaen fra frodig Udvikling, saalænge det ikke lykkes at sikke det uafhængige danske Rige mod hæmmende og forstyrrende Indvirkninger af Forbundsmyndigheden, som de tydske Hertugdømmer ere undergivne. Med Tilfredsstillelse have vi derfor i sin Tid hørt Deres Majestæts Regjering, som Svar paa 71,000 danske Mænds Henvendelse, ved-